

4. Zakon Ukrai'ny «Pro vyshhu osvitu» / Verhovna Rada Ukrai'ny. Instytut zakonodavstva. – K. - № 2984 – III, iz zminamy vid 19 sichnja 2010 r – P. 96.
5. Kasaeva A.B. Gumanitarizacija obrazovanija kak faktor formirovanija social'nyh otnoshenij v sovremennom obshhestve: diss... kand..filos.nauk : 09.00.11 / Alla Bolaevna Kasaeva. – Nal'chik, 2004. – 143 p.
6. Nacional'na doktryna rozvytku osvity Ukrai'ny u HHI stolitti // Osvita. – 2002. – 24 chervnja.
7. Olijnyk O. Osoblyvosti gumanitarnoi' pidgotovky ta profesijnoi' kompetentnosti studentiv u tehnicnyh VNZ. / O. Olijnyk // Donec'kyj visnyk naukovogo tovarystva im. T.G.Shevchenka. Movoznavstvo, t.26.- Donec'k: Shidnyj vydavnychyj dim, 2009. – 252 p.
8. Uljaev S. I. Gumanitarizacija obrazovanija kak faktor formirovanija professional'noj kul'tury budushhego specialista: dis...kand. ped. nauk : 13.00.08 / Sergej Ivanovich Uljaev. – Stavropol', 2002. – 187 p.
9. Ustynova V.O. Metodologichni zasady strukturuvannja zmistu predmetiv gumanitarnogo cyklu v procesi fahovoi' pidgotovky studentiv pedagogichnyh VNZ. / V.O. Ustynova // Pedagogika vyshhoi' ta seredn'oi' shkoly. – zb. nauk.prac', - Kryvyj Rig, KDPU, 2011. vyp.31. – P. 282 – 287.
10. Sheverun N.V. Pidgotovka majbutnih fahivciv tehnicnyh uniersytetiv u galuzi upravlinnja do profesijnogo inshomovного spilkuvannja / N.V. Sheverun // – Materialy VIII MNPК «Gumanizm ta osvita – 2006». Vinnyc'kyj nacional'nyj tehnicnyj universytet.KIVC VNTU, 2006. – 240 p.

УДК 378.14

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Малихіна В. М., декан факультету дошкільної та корекційної освіти

Комунальний заклад „Харківська гуманітарно-педагогічна академія” Харківської обласної ради, провулок Руставелі, 7, м. Харків, Україна

kharkivska_hgpa@ukr.net

У статті проаналізовано моніторинг якості освіти у вищому навчальному закладі. Охарактеризовано сутність поняття „моніторинг”. Розглянуто цілі та завдання моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі. Проаналізовано різновиди моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі. Розглянуто систему показників моніторингу компетенцій випускників ВНЗ.

Ключові слова: моніторинг, якість, вищий навчальний заклад, студенти, освіта.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ МОНИТОРИНГА КАЧЕСТВА ОБРАЗОВАНИЯ В ВЫСШЕМ УЧЕБНОМ ЗАВЕДЕНИИ

Малыхина В.М.

Коммунальное учреждение „Харьковская гуманитарно-педагогическая академия” Харьковского областного совета, переулок Руставели, 7, г. Харьков, Украина

kharkivska_hgpa@ukr.net

В статье проанализирован мониторинг качества образования в высшем учебном заведении. Охарактеризована сущность понятия „мониторинг”. Рассмотрены цели и задачи мониторинга качества образования в высшем учебном заведении. Проанализированы разновидности мониторинга качества образования в высшем учебном заведении. Рассмотрена система показателей мониторинга компетенций выпускников вузов.

Ключевые слова: мониторинг, качество, высшее учебное заведение, студенты, образование.

THEORETICAL ANALYSIS MONITORING EDUCATIONAL QUALITY IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Malykhina V.M.

*Public Institution „Kharkiv Humanitarian Pedagogical Academy” Kharkiv regional council,
Rustaveli Lane, 7, Kharkov, Ukraine*

kharkivska_hgpa@ukr.net

The article analyzes the monitoring of the quality of education in higher education. Author determined the essence of the concept of "monitoring". Tool for identifying and assessing the quality of education advocates education monitoring. The term "monitoring" of interest in terms of its theoretical analysis because it does not have a unique interpretation, as studied and used in various fields of research and practice. Difficulty determining appointed formulation concept is also linked to its belonging to the field of science as well as the scope of practice. We consider the goals and objectives of monitoring the quality of education in higher education. Analyzed the types of monitoring the quality of education in higher education. Management of education in the school based on knowledge of how the learning process takes place. For this is the educational system monitoring - continuous tracking progress of the educational process to identify and evaluate its interim results, factors and decisions on regulation and correction of the educational process. To control the educational process must have a system to obtain information about its performance in order to see variations or dynamics in the process. The system of indicators for monitoring competencies of graduates. Monitoring is a quite complex and ambiguous phenomenon. It is used in different areas and with different objectives, but it has common characteristics, properties, characteristics, although there is growing quite isolated within a particular science or management. It may be noted that the degree of scrutiny and intensity of its use in different fields are not equivalent.

Key words: monitoring, quality institution of higher education, students and education

Постановка проблеми. У всьому світі освіта розглядається як ключовий фактор стабільного розвитку держави. Якість вищої освіти відіграє ключову роль у створенні єдиного Європейського освітнього простору, тому вона стає центральною в освітній політиці України. Якість освіти визначається не тільки обсягом знань, але й параметрами особистісного, світоглядного, громадянського розвитку, при цьому проблема якості освітнього процесу розглядається з позицій загальнолюдської і соціальної цінності освіти. Саме ці чинники актуалізують проблему управління якістю освіти у вищому навчальному закладі. Моніторинг є складовою управління якістю освіти. Сьогодні вища освіта є одним з визначальних факторів соціального, економічного, інтелектуального розвитку країни. У Законі України „Про освіту” сказано, що „метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, ... формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі потенціалу народу, ... забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями” [3]. Отримання якісної освіти залежить від якості ресурсної бази, якості освітньої діяльності, якості вимог, цілей та стандартів освіти. Для управління цим процесом необхідно мати об’єктивну інформацію щодо певного суб’єкта освітньої діяльності чи освітньої системи загалом. Таку інформацію може дати система моніторингу професійних компетенцій випускників вищих навчальних закладів. Отже, проблема теоретичного аналізу моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом моніторинг якості освіти, освітніх послуг є дієвим інструментом в управлінні освітою. Теоретичним і методологічним питанням моніторингу присвячені праці багатьох учених, зокрема, І. Анненкової, П. Анісімова, І. Герасимова, А. Галаган, Г. Єльнікової, О. Майорова, Г. Пономарьової, А. Харківської та ін. Застосування моніторингу в різних сферах діяльності аналізується в працях Д. Алферової, В. Бездухова, Є. Березняка, Л. Большакової, Ю. Варданяна, Ю. Васильєва, Р. Гільмєєвої, І. Гришиної, Т. Десятова, Г. Єльнікової, О. Касьянової, Ю. Конаржевського, М. Кондакова, В. Кричевського, Н. Кузьміної, Т. Лукіної, В. Маслова, Л. Мітіної, А. Маркової, Н. Остапенко, В. Панасюка, М. Поташника, О. Савченко, Е. Соф’янц, В. Стрельникова, А. Субетто, Т. Шамової, Л. Шевчук, В. Шпак та ін. Методологічні й теоретичні проблеми моніторингу розглядаються в працях Вакарчука, Л. Гриневич, Г. Єльнікової, Ф. Жерара, А. Забульоніса, Г. Ковальової, Л. Кондрашової, Е. Красновського, Л. Краснокутської, К. Краснянської, В. Лугового, А. Майорова,

Є. Михайличева, Ю. Нейман та ін. Моніторинг усе ширше використовується в освітніх системах. У теорії й практиці освіти існують різні підходи до моніторингу. Одні вчені й практики (П. Анісімов, В. Зуєв, О. Майоров, Л. Шибасєва) розглядають моніторинг як засіб удосконалення системи інформаційного забезпечення управління освітою, інші (А. Галаган, В. Качерманьян, А. Савельєв, Л. Семушина) – підвищення ефективності стратегічного планування розвитку середньої й вищої професійної освіти. А. Орлов розглядає моніторинг у контексті підвищення якості управлінських рішень і при здійсненні педагогічних інновацій. В. Кальней, Н. Михайлова, Н. Селезнєва використовують моніторинг як засіб оцінки якості освіти. М. Гузаїров, І. Єлісеєв, А. Сапронов розглядають моніторинг як інформаційну основу в системі оцінювання й управління якістю освіти на регіональному рівні, а І. Вавілова, Л. Виноградова, С. Горбатков, В. Лукманов, Т. Макарова, Е. Мухортова, Н. Нікітін, Г. Скок – на рівні навчального закладу, педагога, студента, учня.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Необхідність розгляду системи показників моніторингу компетенцій випускників ВНЗ.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Проаналізувати моніторинг якості освіти у вищому навчальному закладі. Розглянути цілі та завдання моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі. Проаналізувати різновиди моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі.

Виклад основного матеріалу. Для освітнього середовища України, за твердженням Т. Лукіної поняття моніторингу є абсолютно новим явищем, яке потребує всебічного освоєння: ґрунтовного вивчення на теоретичному рівні; законодавчої і нормативної підтримки в юридичній сфері; запровадження в практику роботи науково-дослідних установ та державного управління вищою освітою [1].

Якість освіти за критеріями ООН виступає одним з провідних індикаторів якості життя. У зв'язку з курсом України на прискорення інтеграції в структури об'єднаної Європи, питання якості загальної середньої освіти набуває особливого значення та висуває необхідність приведення вітчизняних освітніх стандартів у відповідність до критеріїв держав-членів Європейського Союзу.

Інструментом визначення та оцінювання якості освіти виступає освітній моніторинг. Саме поняття „моніторинг” представляє інтерес з точки зору його теоретичного аналізу, оскільки не має однозначного тлумачення, тому що вивчається і використовується в різних сферах науково-практичної діяльності. Складність формулювання визначення означеного поняття пов'язана також з його належністю як до сфери науки, так і до сфери практики. Моніторинг можна визначити як постійне спостереження за яким-небудь процесом з метою виявлення його відповідності бажаному результату або вихідним пропозиціям – спостереження, оцінка і прогноз стану навколишнього середовища у зв'язку з діяльністю людини. Отже, моніторинг – це достатньо складне й неоднозначне явище. Він застосовується в різних сферах і з різноманітними цілями, але при цьому має загальні характеристики, властивості, риси, хоч існує і розвивається досить ізольовано в межах тієї чи іншої науки або галузі управління. Можна зазначити, що ступінь вивченості й інтенсивність використання його в різних сферах діяльності не рівнозначні.

У світовій практиці накопичено достатній досвід проведення моніторингу якості вищої освіти, але слід зазначити, що ці системи моніторингу не охоплюють усю систему освіти загалом, а спрямовані на окремі її частини. Для визначення особливостей національних систем освіти, для забезпечення ринку праці країни необхідними фахівцями, інтеграції потреб бізнесу та вищої школи в кожній окремій країні створюються свої національні системи моніторингу освітніх послуг.

У теорії та практиці діяльності ВНЗ, моніторингу відводиться різна роль: від збору інформації про певні характеристики освітнього процесу, відстеження результативності освіти, контролю успішності навчання до вивчення певних параметрів системи освіти, тобто

моніторинг освіти розглядається як дослідження, за результатами якого органи управління приймають певні рішення щодо розвитку освітніх послуг

Отже, моніторинг у системі освіти – це процедура, яка складається з двох великих частин: моніторинг якості підготовки фахівців у ВНЗ та моніторинг відповідності компетенцій фахівців потребам ринку [4].

Отже, моніторинг може розглядатися як: 1) спосіб дослідження реальності, що використовується в різних науках; 2) спосіб забезпечення сфери управління різноманітними видами діяльності через надання своєчасної і якісної інформації.

Моніторинг може охоплювати сукупність, групу й окремі фактори, що визначають ефективність процесу навчання. Моніторинг дає можливість здійснювати аналіз, діагностику, прогнозування й проектування дидактичних процесів, взаємодію його суб'єктів.

Відповідно до вищезазначених складових, існують різні види моніторингу. Розглянемо їх докладніше.

Професіографічний моніторинг – процес безперервного науково обґрунтованого, діагностико-прогностичного, планового спостереження за станом і розвитком педагогічного процесу підготовки фахівця з метою найбільш оптимального вибору освітніх завдань, а також засобів і методів їх розв'язання [5].

Сфера його застосування – професійні навчальні заклади. Професіографічний моніторинг покликаний усунути професійну некомпетентність педагогічних кадрів вищих навчальних закладів у питаннях діагностики, прогнозування й аналізу педагогічного процесу становлення фахівців не тільки на початковій і кінцевій стадії, але й у проміжній фазі розвитку досліджуваного явища, його коректування в необхідному руслі.

Об'єктом професіографічного моніторингу є процес професійної підготовки фахівця у вузі. Професіографічний моніторинг дозволяє визначити стан навчально-виховного процесу на кожному етапі, наскільки раціонально використані педагогічні засоби, якою мірою вони відповідають заданим цілям, наскільки ефективні реалізовані педагогічні технології. Тривалість спостереження за станом педагогічних явищ дозволяє виявляти тенденції їх зміни, установлювати залежність їх від певних умов.

Отже, професіографічний моніторинг – це певна система постійного дослідження якості підготовки. Він є одним з найважливіших елементів системи інформаційного забезпечення навчально-виховного процесу у ВНЗ й сприяє прийняттю адекватних управлінських і педагогічних рішень.

Освітній моніторинг – це організація збору, збереження, обробки й поширення інформації про діяльність педагогічної системи, що забезпечує безперервне спостереження за її станом і прогнозування її розвитку [2].

Управління процесом освіти в навчальному закладі ґрунтується на знанні того, як протікає освітній процес. Для цього слугує система освітнього моніторингу – постійного відстеження перебігу освітнього процесу з метою виявлення й оцінювання його проміжних результатів, факторів, а також прийняття рішень щодо регулювання й корекції освітнього процесу.

Для управління освітнім процесом необхідно мати систему отримання інформації про його результативність, щоб бачити відхилення або динаміку в цьому процесі. Моніторинг не обмежується виявленням відхилень від певних норм (стандартів). Освітній моніторинг припускає оцінювання самих норм. А це означає, що моніторинг може розглядатися як механізм корекції освітніх і управлінських цілей і шляхів їх досягнення [6].

Розглянемо цілі та завдання освітнього моніторингу. Цілі освітнього моніторингу у ВНЗ полягають у:

- визначенні конкурентоспроможності національних систем освіти через визначення конкурентоспроможності відповідного ВНЗ;

- формуванні освітньої політики держави;
- прогнозуванні та плануванні розвитку освітньої галузі певного регіону, міста;
- визначенні ефективності використання коштів і ресурсів;
- порівнянні навчальних закладів, встановленні рейтингу;
- вдосконаленні педагогічних засобів.

Завдання моніторингу якості ВНЗ полягають у:

- визначенні якості навчальних досягнень студентів, рівня їх соціалізації;
- встановленні зв'язків між успішністю студентів і соціальними умовами їх життя, результатами роботи педагогів, рівнем їх соціального захисту, моральними установками, запитами, цінностями тощо;
- оцінці впливу на навчальний процес державних освітніх стандартів, навчальних програм, методичного та технічного обладнання та інших факторів;
- виявленні факторів, які впливають на перебіг та результати освітніх реформ з метою зменшення негативного їх впливу;
- порівнянні результатів функціонування споріднених ВНЗ, систем освіти з метою визначення найбільш оптимальних шляхів їх розвитку;
- оцінці ефективності політики держави в галузі забезпечення гарантій доступності освіти та поліпшення її якості.

Отже, спираючись на все вищезазначене, можна сказати, що моніторинг як процедура збирання, опрацювання, аналізу та поширення інформації, передбачає певну послідовність етапів, одним з яких є формування комплексу моніторингових показників, здатних забезпечити цілісне уявлення про стан системи, яка аналізується, якісні й кількісні зміни в ній [7].

До системи показників моніторингу професійних компетенцій випускників вищих навчальних закладів та їх відповідності потребам ринку, можна віднести такі групи показників:

- показники кар'єрного росту (рівень заробітної плати, займана посада);
- показники затребуваності випускників цього ВНЗ у роботодавця (кількість працевлаштованих випускників, співвідношення рівня їх заробітної плати із середньою по галузі, відсоток випускників, які працюють за спеціальністю через 1, 2, 3, 4, 5 років після закінчення ВНЗ, кількість замовлень фахівців з боку підприємств);
- показники оцінки результатів підготовки випускників (середній бал успішності за профільними дисциплінами, рівень оволодіння тими чи іншими професійними компетенціями, оцінка готовності випускників до професійної діяльності керівника, самооцінка готовності до професійної діяльності);
- показники роботи ВНЗ із забезпечення якості підготовки фахівців (кількість філій, де проходять реальну практику студенти, якість професорсько-викладацького складу ВНЗ, кількість наукових публікацій викладачів та студентів цього ВНЗ, матеріально-технічна оснащеність ВНЗ, рейтинг ВНЗ).

Отже, після виявлення необхідних роботодавцю компетенцій фахівця, проведення моніторингу якості освіти в цьому ВНЗ, відбувається порівняння очікувань і фактичних даних. Результати дослідження слугують базою для розробки коригувальних та попереджувальних заходів, у результаті чого досягається відповідність змісту освітніх програм вимогам замовників і освітніх стандартів та задоволеність зацікавлених сторін (роботодавців, студентів, викладачів, держави). Моніторинг реалізується за допомогою комплексу методів і чітко розроблених процедур. На відміну від контролю, який щороку

спрямований на нові об'єкти, моніторинг спрямований на ті самі об'єкти й періодично повторюється.

Висновки з дослідження та перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Орієнтація вищого навчального закладу на досягнення якісно нових освітніх результатів призводить до необхідності перейти від традиційного способу внутрішнього контролю до управління якістю освіти, де контроль є тільки однією з функцій. Інформаційною основою управління якістю освіти є моніторинг якості освіти, спрямований на отримання оперативної та достовірної інформації про якість освітніх результатів, умов досягнення освітніх результатів і ціни досягнення якісно нових освітніх результатів. Отже, моніторинг є цілісним управлінським інструментом, що дозволяє зібрати, проаналізувати та поширити інформацію про рівень якості освітньої діяльності у ВНЗ та спрогнозувати його розвиток відповідно до потреб бізнес-структур. Напрямами подальших розробок у цьому контексті є формування сучасної системи моніторингу якості освіти у ВНЗ, яка відповідає стандартам ІСО 9000-2001 та виробка конкретних рекомендацій щодо підвищення якості підготовки фахівців. Отже, теоретичний аналіз моніторингу якості освіти у вищому навчальному закладі є необхідною складовою підвищення якості вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лукіна Т. О. Моніторинг якості освіти: теорія та практика / Т. О. Лукіна, О. О. Патрикеева – К. : Пляди, 2005. – 112 с.
2. Майоров А.Н. Элементы педагогического мониторинга и региональных стандартов в управлении / А.Н. Майоров, Л.Б. Сахарчук, А.В. Сотов. – СПб : Изд-во СПГУПМ, 1992. - 79 с.
3. Освіта України. Нормативно-правові документи. – К. : Міленіум, 2001. – 428 с.
4. Реймерс Н.Ф. Природопользование. Словарь справочник / Н.Ф.Реймерс - М. : Мысль,1990. - С.637.
5. Силина С.П. Профессиографический мониторинг в педагогических вузах / С.П. Силина // Педагогика. - 2001. - № 7. - С. 47-53.
6. Харківська А. А. Порівняльний аналіз освітніх стандартів деяких країн Європи / А. А. Харківська // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. Наукова монографія за редакцією проф. Єрмакова С.С. – Х. : ХДАДМ (ХХІІІ), 2008. – №12. – С.129 – 134.
7. Хриков Є. М. Моніторинг задоволеності студентів діяльністю вищого навчального закладу / Є. М. Хриков // Науково-методичний альманах. – №3, 2008 р. – Луганськ-Стаханов : Альма-матер, 2008. – 304 с. – С.41 – 44.

REFERENCES

1. Lukina T. O. Monitopyng jakosti ocvity: teopija ta ppraktyka / T. O. Lukina, O. O. Patpykjeejeva – K. : Plejady, 2005. – 112 p.
2. Majorov A.N. Jelementy pedagogicheskogo monitoringa i regional'nyh standartov v upravlenii / A.N. Majorov, L.B. Saharchuk, A.V. Sotov. – SPb : Izd-vo SPGUPM, 1992. - 79 p.
3. Osvita Ukrai'ny. Normatyvno-pravovi dokumenty. – K. : Milenium, 2001. – 428 p.
4. Rejmerns N.F. Prirodopol'zovanie. Slovar' spravochnik / N.F.Rejmerns - M. : Mysl',1990. - P.637.
5. Silina S.P. Professiograficheskij monitoring v pedagogicheskikh vuzah / S.P. Silina // Pedagogika. - 2001. - № 7. - P. 47-53.
6. Харкivc'ka А. А. Popivnjal'nyj analiz ocvitnix standaptiv dejakyx krai'n Jevropy / А. А. Харкivc'ka // Pedagogika, psyxologija ta medyko-biologichni pproblemy fizychnogo

вуховання і спорту. Naukova monografiya za redakciyeju ppof. Jermakova C.C. – X. : XDADM (XXPI), 2008. – №12. – P.129 – 134.

7. Хрыков Је. М. Моніторинг задоволеності студентів діяльністю вишнього навчального закладу / Је. М. Хрыков // Науково-методичний альманах. – №3, 2008 р. – Луганськ-Стананов : Al'ma-mater, 2008. – 304 с. – P. 41 – 44.

УДК 378.11

ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ КРИТЕРИЕВ ЭФФЕКТИВНОСТИ УПРАВЛЕНИЯ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕМ ВУЗОВ С ВНЕШНЕЙ СРЕДОЙ

Малыхина Я.А., к.ю.н., доцент

Харьковский институт банковского дела Университета банковского дела Национального банка, пр. Победы, 55, Харьков, Украина

kharkivska_hgpa@ukr.net

В статье проанализированы критерии эффективности управления взаимодействием вузов с внешней средой. Определена специфика критериев, их число и содержание. Рассмотрены основные составляющие критериев управления взаимодействием вуза с внешней средой. Определены основные показатели функционирования критериев эффективности управления взаимодействием вузов с внешней средой.

Ключевые слова: критерии, управление, вуз, внешняя среда, эффективность, высшее образование.

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ КРИТЕРІВ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ВЗАЄМОДІЄЮ ВНЗ ІЗ ЗОВНІШНІМ СЕРЕДОВИЩЕМ

Малихіна Я.А.

Харківський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного банку, пр. Перемоги, 55, Харків, Україна

kharkivska_hgpa@ukr.net

У статті проаналізовано критерії ефективності управління взаємодією ВНЗ із зовнішнім середовищем. Визначено специфіку критеріїв, їх кількість і зміст. Розглянуто основні складові критеріїв управління взаємодією ВНЗ із зовнішнім середовищем. Визначено основні показники функціонування критеріїв ефективності управління взаємодією ВНЗ із зовнішнім середовищем.

Ключові слова: критерії, управління, ВНЗ, зовнішнє середовище, ефективність, вища освіта.

THEORETICAL ANALYSIS OF PERFORMANCE CRITERIA RELATIONSHIP MANAGEMENT UNIVERSITY WITH THE ENVIRONMENT

Malykhina Y.A.

Kharkov Institute of Banking University of Banking of the National Bank, av. Pobedy, 55, Kharkiv, Ukraine

kharkivska_hgpa@ukr.net

The paper analyzes the performance criteria for managing the interaction with the external environment of universities. Specificity criteria, the number and content. Criteria for a given direction of organizational and methodological measures, as well as set the boundaries of the possible to select the quality and scale of operations manager. Criterion is considered to be a sign, on the basis of which the evaluation, identification or classification of any phenomenon, process, activity. Without the wording of criteria work to improve governance at the very beginning is uncertain unknown, on what grounds can be seen that it was possible to choose the best option in these conditions are considered the main components of the control criteria for the management of the university interaction with the environment. The main performance indicators of the performance criteria control the interaction with the external environment of universities. Thus, the dialectic of these criteria requires the use of each of them, putting their relationship conflict whose resolution is the process of developing. It is known that the ratio of performance to cost is defined as the